

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهرام رحمانی

۰۱ می ۲۰۱۱

اول ماه می امسال حال و هوای انقلابی دارد!

برخیزید زنجیریان گرسنگی

خود به رهانی خویش برخیزیم

جهان از بنیاد دیگرگون می شود

و فردا آفتاب جاودانه خواهد درخشید!

مقدمه

فرارسیدن اول ماه می، روز جهانی کارگر را به تمام کارگران جهان و ایران و همه مدافعان جنبش کارگری و برابری طلبی و عدالت جوئی تبریک می گویم.

با توجه به بحران های اقتصادی عمیقی که در کشورهای غربی وجود دارد؛ هم چنین تحولات انقلابی که در کشورهای افریقائی - عربی در جریان است و از جمله ایران، می توان پیش بینی کرد که اول ماه می امسال در جهان و ایران بسیار متفاوت تر از سال های پیش برگزار خواهد شد.

بدین ترتیب، اول ماه می امسال، حال و هوای انقلابی دارد. چرا که در چند ماه اخیر، انقلابی که در تونس، با شعار نان و آزادی علیه سیستم سرمایه داری و حکومت حامی آن آغاز شد سریعاً حکومت بن علی را به سقوط کشاند. طولی نکشید که این تحولات انقلابی، علیه حکومت های دیکتاتوری منطقه که چندین دهه است با حمایت و پشتیبانی سیستم سرمایه داری جهانی و دولت های غربی و در رأس همه دولت امریکا، مردم را سرکوب و کارگران را نیز شدیداً استثمار می کنند، کشیده شده است.

این تحولات انقلابی هم اکنون در مصر، الجزایر، اردن، بحرین، سوریه، قطر و به ویژه به خونین ترین شکلی در لیبیا ادامه دارد. سوریه که بزرگ ترین و مهم ترین هم پیمان حکومت اسلامی در منطقه بحرانی خاورمیانه به شمار می رود در تب و تاب تحولات انسان دوستانه و برابری طلبانه می سوزد. به گزارش سازمان های حقوق بشری فعال در امور سوریه، طی شش هفته تظاهرات خیابانی، حداقل چهارصد نفر به دست نیروهای امنیتی و ضدشورش

حکومت سوری کشته شده اند و هزاران نفر نیز زخمی شده اند. اما مردم به خانه هایشان برنگشته و هم چنان با اعتراضات و راه پیمائی های روزمره بر خواسته های سیاسی و دموکراتیک خود تأکید می ورزند. برخی احزاب مخالف حکومت بشار اسد و رسانه های عربی و بین المللی، اعلام کرده اند که سپاه پاسداران حکومت اسلامی و حزب الله لبنان به رهبری شیخ نصرالله نیز در سرکوب مردم سوریه شرکت دارند. حکومت اسلامی در حالی که ظاهراً حکومت هائی را که اعتراضات مردمی را سرکوب می کنند محکوم کرده و به طور مزورانه و غیرواقعی تحولات انقلابی این کشورها را متأثر از انقلاب «اسلامی» می نامد؟! اما در مورد سوریه گیر افتاده و نه تنها کشتار مردم این کشور توسط حکومت اسد را محکوم نکرده، بلکه نیروهای امنیتی و سپاه پاسداران شان نیز در کنار مأموران سرکوبگر حکومت سوریه، به کشتار معترضان مشغولند و فراتر از همه بی شرمانه کشتار مردم این کشور توسط نیروهای امنیتی سوریه و هم چنین سپاه پاسداران و حزب الله را نیز به نیروهای ناشناخته خارجی نسبت می دهد.

مردم ایران که خود در حدود سی و دو سال پیش انقلاب عظیمی را پشت سر گذاشته و تلخی شکست آن را نیز به بهای سنگینی چشیده است؛ در سال ۸۸ نیز به بهانه تقلب در مضحکه انتخابات ریاست جمهوری به خیابان ها ریخته و در سطح ملیونی نفرت و بی زاری خود از حکومت اسلامی را به جامعه ایران و جهان نشان دادند. هر چند این حرکت ملیونی مردم ایران، توسط حکومت اسلامی به شدت سرکوب شد اما کارگران، جوانان، دانش جویان، زنان، نویسندگان، هنرمندان و روزنامه نگاران متعهد و مردم تحت ستم، مرعوب این همه سرکوب و وحشی گری های حکومت اسلامی نشدند و در چند ماه اخیر نیز به عناوین مختلف دست به اعتراض زده اند. هم اکنون نیز در مقطع اول ماه می، آمار اعتصابات کارگری به طور بی سابقه ای بالا رفته است. با این مقدمه و در مقطع اول ماه می، وضعیت و موقعیت عمومی کارگران ایران را مورد بحث و بررسی قرار می دهیم.

بودجه سال ۹۰ دولت، بحران زا و تورم زاست!

با نگاهی کلی به بودجه سال ۹۰ دولت، به سادگی در می یابیم که این بودجه، به شدت بحران زا و تورم زاست. از این رو، در سال جاری با گران تر شدن قیمت کالاهای ضروری مردم، پایان آمدن قدرت خرید کارگران با دست مردهای ناچیز، زندگی خانواده های کارگری و فقیر و بی کاران فلاکت بارتر از سال پیش خواهد بود.

کلیات لایحه بودجه سال ۹۰ که با ۷۵ روز تأخیر و در اسفند [حوت] ۸۹ به مجلس ایران ارائه شده بود، روز سه شنبه ۶ اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۰ با ۱۴۹ رأی تصویب شد.

مجلس شورای اسلامی، بودجه ۵۱۷ هزار میلیارد تومانی (در حدود ۵۰۰ میلیارد دلاری) سال ۱۳۹۰ ایران را روز سه شنبه ۶ اردیبهشت ۱۳۹۰ برابر با ۲۶ اپریل ۲۰۱۱، تصویب کرد که به گفته خبرگزاری مهر، رقم این بودجه نسبت به سال گذشته، ۴۵ درصد بیشتر است. بودجه سال گذشته، ۳۶۸ هزار میلیارد تومان بود که نسبت به سال پیش از آن ۳۰ درصد افزایش داشت. لایحه بودجه کل کشور در سال ۸۹، بر مبنای نفت ۶۰ دلار در هر بشکه بسته شده بود.

ماه گذشته کمیسیون انرژی مجلس، پس از بررسی گزارش عملکرد ۹ ماهه وزارت نفت، کاهش ۷۲ هزار بشکه ای تولید روزانه نفت و عدم واریز بیش از ۱۱ میلیارد دلار به حساب ذخیره ارزی را از جمله تخلفات این وزارتخانه

[اعلام کرد.](#)

احمد توکلی، از نمایندگان اصول گرا و رئیس مرکز پژوهش های مجلس ایران از جمله مخالفان بودجه سال ۹۰ بود. او گفت بندهای زیادی از بودجه ۹۰ که در تناقض با برنامه پنجم است. به اعتقاد توکلی، هر طرح جدیدی که به مجلس می آید باید از قبل، تمام اعتبارات آن قابل تأمین باشد و دوره اجرای آن طرح نیز معلوم باشد، در حالی که به گفته این نماینده اصول گرا، در بودجه سال ۹۰، صدها طرح آمده بدون آن که الزامات مذکور رعایت شود. به گفته احمد توکلی ۸۰ درصد پول نفت ایران با حساب قیمت نفت هر بشکه ۹۸ دلار حدود ۸۰ میلیارد دلار خواهد شد که «تشویق به واردات»، «ایجاد بیماری هلندی» و «رکود اقتصادی» از تبعات تزریق این پول به بازار خواهد بود. رئیس مرکز پژوهش های مجلس کلیات بودجه سال ۹۰ را «در هم ریخته» و «تورم زا» خوانده است.

محمدرضا خباز، دیگر نماینده مجلس و عضو کمیسیون اقتصادی مجلس نیز با اشاره به دو و نیم ملیون شغلی که پیش تر محمود احمدی نژاد نوید ایجاد آن را در سال ۹۰ داده بود، در مخالفت با بودجه ۹۰ گفته است:

«در این گزارش به روشنی مشخص نشده، این ردیف شغلی با چه اعتباری ایجاد خواهد شد. بدون ارائه منبع مالی، معجزه ای برای ایجاد ۲ ملیون و ۵۰۰ هزار شغل رخ نخواهد داد.»

«بی توجهی به ایجاد اشتغال در بودجه سال ۹۰» از دلایل مخالفت علیرضا محبوب، دیگر نماینده تهران با کلیات بودجه ۹۰ بود. محبوب که به عنوان چهارمین مخالف با کلیات بودجه در مجلس ایران صحبت می کرد، کم شدن ۵ درصد از سرجمع بودجه دستگاه های حمایتی اشتغال که مخالف با ادعای اشتغال آفرینی است را از جمله دلایل مخالفت خود عنوان کرده است.

واریز نشدن نیمی از دریافت های دولت به حساب خزانه داری که مخالف با قانون اساسی ایران است از دیگر دلایل مخالفت علیرضا محبوب، عنوان شد.

به این ترتیب، دولت در لایحه بودجه سال ۱۳۹۰، از اجرای قانون حذف تدریجی یارانه ها (هدف مندکردن یارانه ها) در این سال ۶۲ هزار میلیارد تومان درآمد داشته باشد. سال گذشته، برآورد دولت از درآمد ناشی از حذف یارانه ها ۴۰ هزار میلیارد تومان بود. مجلس نصف این مبلغ یعنی ۲۰ هزار میلیارد تومان را به عنوان درآمد دولت از حذف یارانه ها تصویب کرد. اما دولت بهائی به تصمیمت مجلس نداد و درآمد خود را از اجرای این قانون ضدکارگری بالا برد. اما امسال دولت درآمد خود از اجرای قانون فوق را ۶۲ هزار میلیارد تومان برآورد کرده است. اگر این مبلغ در مجلس تصویب شود، معنای آن افزایش بیش از پیش قیمت ها و در واقع کاهش دستمزدهای واقعی کارگران است. به عبارت دیگر، هرچه درآمد دولت از اجرای این قانون بیش تر باشد، قیمت ها گران تر، دستمزدهای واقعی کم تر، نیروی کار ارزان تر و طبیعتاً فقر و فلاکت در جامعه بیش تر خواهد شد.

در این میان، جعفر قادری عضو این کمیسیون تلفیق بودجه، در مصاحبه با خبرگزاری مهر و و جبار کوچکی نژاد عضو دیگر این کمیسیون، در گفتگو با خبرگزاری خانه ملت، از کسری ۹ هزار میلیارد تومانی بودجه خبر داده اند. آن ها گفته اند علت این کسری بودجه «بالا در نظر گرفتن میزان درآمد نفت کشور و برخی درآمدهای دیگر دولت است» دولت برای لایحه بودجه قیمت فروش نفت را ۸۰ دلار و قیمت دلار را ۱۰۵۰ تومان برآورد کرده و و کمیسیون تلفیق مجلس نیز این ارقام را تصویب کرده است اما اساسی ترین سؤال این است که دولت کسر بودجه ۹ هزار میلیارد تومان خود را از کجا تأمین خواهد کرد؟

آیا غیر از این است که دولت با افزایش مالیات، گران کردن کالاها، عدم افزایش دست مزد کارگران، تلاش خواهد کرد کسر بودجه خود را تأمین کند؟! یعنی تعرض بیش تر به معیشت کارگران و محرومان جامعه. بنابراین، افزایش

درآمد دولت برای رفع کسری بودجه در هر شکلی، فقر و فلاکت بیش تری را به کارگران و محرومان جامعه وارد خواهد کرد و هم چنین شدت استثمار را نیز بیش از پیش بالا خواهد برد.

البته تأثیر سریع تحولات انقلابی منطقه بر جنبش اعتراضی مردم ایران، باعث نگرانی سران حکومت اسلامی شده و کشمکش و شکاف بین آن ها را بیشتر و عمیق تر کرده است. از این رو، دولت احمدی نژاد، شدیداً دچار بحران های فزاینده اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و حتی دیپلماتیک شده است.

در شرایط حاضر مهم ترین و حیاتی ترین مسأله جامعه ما این است که طبقه کارگر ایران بتواند از تضادها و شکاف های سران حکومت اسلامی، در پیشبرد سیاست های مستقل خود بهره جوید و فرصت های تاریخی را از دست ندهد. یعنی آگاهانه و سازمان یافته و هدف مند و متحد مبارزه طبقاتی خود را سازمان دهد و منتظر حوادث و رویدادهای خود به خودی در جامعه نگردد.

بدین ترتیب، دولت در تلاش است بار کسر بودجه خود و ریخت و پاش و غارتگری و بحران اقتصادی خود را بر دوش مزدبگیران قرار دهد و بی شرمانه به سفره خالی کارگران و بی کاران دست درازی نماید. گرانی در ایران، به حدی هولناک است که دولت، قیمت کالاهای اساسی و مورد نیاز مردم را حتی بالاتر از قیمت تمام شده منطقه و یا جهانی بالا برده است. بنابراین، در حالی که دولت، میلیاردها دلار از منبع فروش نفت خام درآمد دارد ولی با ترفندهای گوناگون و هم چون دزدان حرفه ئی گردنه گیر، در روز روشن دست در جیب مردم می کند و روز به روز تعداد بیشتری از شهروندان را به زیر خط فقر می راند.

حذف سوبسیدهای دولتی و گرانی سرسام آور کالاهای ضروری مردم

حذف سوبسیدهای دولتی (هدف مهندسازی یارانه ها)، به افزایش سرسام آور قیمت کالاهای ضروری مردم منجر شده و قیمت نان بیش از ۲۵ درصد و مواد گوشتی بیش از ۵۰ درصد، گاز تا ۸۰۰ درصد، مسکن ۴۰ درصد بالا رفته که زندگی بسیاری از خانواده های کارگری و فقیر را بیش از پیش پریشان کرده است.

قیمت اصلاحی انواع نان برای عرضه در نانوائی های استان تهران اعلام شده و از روز ۶ اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۰، اعمال می شود. به گزارش خبرگزاری ایلنا و به نقل از واحد مرکزی خبر، معاون برنامه ریزی استاندارد تهران گفت:

«به اساس مصوبه شورای آرد و نان استان، قیمت نان سنگک با وزن چانه ۷۰۰ گرم ۵۰۰ تومان و قیمت نان بربری با وزن چانه ۶۰۰ گرم ۳۷۵ تومان است.»

نعمت الله ترکی، افزود:

«قیمت نان تافتون با وزن ۳۰۰ گرم ۲۵۰ تومان و قیمت نان لواش با وزن چانه ۱۷۰ گرم ۱۲۵ تومان تعیین شده است.» او، گفت: «به اساس این مصوبه، قیمت اصلاحی انواع نان به طور میانگین ۱۵ درصد افزایش یافته و هزینه های جانبی مورد نظر نانوائیان مانند قیمت های اصلاحی حامل های انرژی نیز در نظر گرفته شده است.»

ترکی، با تأکید بر ضرورت ارتقای کیفیت نان گفت:

«در مرحله نخست اصلاح قیمت نان، دولت مقداری یارانه بابت گندم پرداخت می کرد اما در این مرحله، یارانه دولتی گندم نیز به طور کامل حذف شده است...»

به دنبال افزایش قیمت آرد در سطح کشور، قیمت های جدید انواع نان در کردستان اعلام و این قیمت از امروز چهارشنبه ۷ اردیبهشت، اعمال شده است. به گزارش آژانس خبری موکریان، به اساس قیمت های اعلام شده از

سوی شرکت خدمات بازرگانی نرخ نان لواش از ۷۵ تومان به ۱۰۰ تومان، نان بربری از ۲۵۰ تومان به ۲۷۵ تومان، نان تافتون از ۱۵۰ به ۲۰۰ تومان و سنگک از ۲۵۰ به ۳۲۵ تومان افزایش یافته است. به گفته مقامات ذی ربط اجرای افزایش قیمت نان از امروز در استان کردستان آغاز و خبازی ها موظف به رعایت قیمت اعلام شده هستند.

به اساس گزارش فائو، سرانه مصرف گندم در ایران بالغ بر ۱۶۵/۲ کیلوگرم در سال است که بدین ترتیب ایران در جایگاه ششم جهان از این نظر قرار گرفته است. گندم غالبا به شکل نان در ایران مصرف می شود. میزان سرانه مصرف گندم در ایران بیش از دو برابر متوسط جهانی است. سرانه جهانی مصرف گندم بالغ بر ۶۷/۵ کیلوگرم در سال است و این رقم برای کشورهای در حال توسعه ۶۰/۱ کیلوگرم و برای کشورهای توسعه یافته ۹۷/۳ کیلوگرم اعلام شده است.

حذف یارانه ها، علاوه بر تعطیلی برخی از واحدهای تولیدی کوچک و بزرگ، موجب تعطیلی برخی از مغازه ها نیز شده است. بعضی از مغازه های سطح شهر تهران، به دلیل حذف یارانه ها و بالا رفتن هزینه آب، برق، گاز و تلفن تعطیل شده اند. حذف یارانه ها از يك سو موجب افزایش نرخ حامل های انرژی شده است و از سوی دیگر، با بالا رفتن هزینه آب، برق، گاز و تلفن سایر هزینه ها نیز افزایش یافته است. به همین دلیل این روزها هم از تعداد مشتری ها کم شده است و هم قدرت خرید مردم به شدت پائین آمده است. بیشتر مغازه های اجاره ئی و رهنی نیز شاهد رشد قیمت اجاره و رهن بوده اند. در نتیجه بیشتر مغازه داران نمی توانند درآمد کافی را به دست آورند و مجبور به حراج کردن اجناس و بستن مغازه های خود شده اند. در این بین مغازه ها و بقالی های محلی بیشترین ضرر را دیده اند. اما به نظر می رسد هرچه از زمان اجرای قانون حذف یارانه ها می گذرد فشار ناشی از گرانی ها و تورم به فروشگاه ها و مغازه های میدین و خیابان های اصلی تهران نیز اثر گذار شده و موجب تعطیلی این گونه مغازه ها و فروشگاه ها می شود. از جمله بسیاری از مغازه های اطراف میدان جمهوری و خیابان جمهوری، به تدریج در حال حراج اجناس و بستن مغازه ها هستند.

خبرگزاری ایسنا، از قول رئیس شورای اسلامی شهر تهران، گزارش کرد که نرخ واقعی افزایش کرایه تاکسی ها ۳۲ درصد است، اما عجالتا افزایش ۱۵ درصدی را تأیید کرده است. هم چنین اعلام شد که بلیت اتوبوس ها به ۵۰ تومان افزایش می یابد. رئیس این شورا افزود: افزایش ۵۰ تا ۷۵ تومان برای بلیت معقول به نظر می رسد.

۲۱ فروردین ماه جاری، حمیدرضا کاتوزیان، رئیس کمیسیون انرژی مجلس، گفت که قیمت برق در برخی مناطق نسبت به سال گذشته چهار تا پنج برابر خواهد شد و افزود دولت در بحث آزادسازی حامل های انرژی خلاف نظر مجلس عمل کرده است. او، روز ۲۲ فروردین [حمل] امسال نیز با اشاره به افزایش نامتعارف حامل های انرژی در ایران توضیح داد که: «طبق مصوبه مجلس سالانه دولت می توانست ۲۰ درصد به قیمت ها اضافه کند، اما آن چه شاهد هستیم بیش از ۲۰ درصد است و این به مردم فشار وارد می کند.»

این افزایش قیمت ها پس از آن، اوج گرفته است که طرح هدف مندی یارانه ها از دی ماه [جدی] سال گذشته به مرحله اجراء در آمده است و کارشناسان هشدار داده بودند که این تصمیم منجر به بالا رفتن قیمت ها خواهد شد. بر پایه آخرین آمار رسمی اداره آمار بانک مرکزی ایران که در تاریخ ۴ اردیبهشت ۹۰ در رسانه ها منتشر شده است، متوسط قیمت خرده فروشی برخی از مواد خوراکی در تهران در فروردین امسال، ۲۵ درصد نسبت به زمان مشابه سال گذشته رشد داشته است.

بنا بر این آمار، در بین گروه های ۱۱ گانه سبد کالای بانک مرکزی، گروه تخم مرغ با بیش از ۹۷/۶ درصد، بیشترین افزایش را نشان می دهد و در بین اقلام موجود نیز سیب سرخ با بیش از ۱۱۱ درصد، کالائی است که بیشترین رشد قیمت را داشته است. بهای سیب سفید نیز ۱۰۶/۸ درصد افزایش نشان می دهد.

در این آمارها، قیمت های هفته سوم فروردین امسال، با قیمت همان اقلام در هفته سوم فروردین ۱۳۸۹، مقایسه شده است و درصد رشد آن ها به دست آمده است.

بر پایه این آمار، در تهران، قیمت میوه ها ۴۳/۵ درصد، حبوبات ۲۸/۵ درصد، روغن ۲۵/۵ درصد، سبزی ها ۲۰/۳ درصد، برنج ۱۳/۴ درصد، گوشت مرغ ۱۲/۶ درصد رشد داشته است.

طی یک ماه در تهران، سیب و تخم مرغ حدوداً دو برابر گران تر شده و قیمت میوه ها، و نخود یک و نیم برابر شده است.

این آمار هم چنین نشان می دهد که در تهران، قند و شکر ۹/۶ درصد، گوشت قرمز ۷/۴ درصد، چای ۵/۷ درصد و لبنیات ۵ درصد نسبت به ماه مشابه در سال گذشته رشد قیمت داشته اند.

از دیگر افزایش قیمت های اعلام شده می توان به ۴۸/۹ درصد برای نخود، ۳۱ درصد برای کره، ۲۷/۸ درصد برای روغن نباتی جامد، و ۱۴/۴ درصد برای برنج ایرانی درجه یک اشاره کرد.

در هفته سوم فروردین امسال، به طور کلی گوشت قرمز، اعم از گوشت گوسفند و گوساله و گاو، نسبت به مدت مشابه سال قبل حدود ۷/۵ درصد افزایش داشتند.

بانک مرکزی حکومت اسلامی، اواخر فروردین ماه از افزایش قیمت قند، شکر، روغن، گوشت مرغ و گوشت گوسفند، برنج تولید داخل، اکثر اقلام لبنی، اکثر انواع حبوبات، برخی از اقلام میوه ها، گوجه فرنگی و سیب زمینی خبر داده بود.

این گرانی های روزافزون عواقب سیاست آزادسازی قیمت ها توسط دولت است که پایانی نیز بر آن متصور نیست. توقف این افزایش روزافزون بهای کالاها و خدمات، بدون تغییر در سیاست های ضدانسانی حکومت اسلامی ممکن نیست. کارگران و محرومان جامعه ایران که مدام زیر فشار افزایش بهای کالاها فقیرتر می شوند، راهی جز اعتراض و مبارزه برای مقابله با آن ندارند.

روز سه شنبه، ۶ اردیبهشت ماه ۱۳۹۰، شرکت پست حکومت اسلامی ایران، در یک اقدام بی سابقه تعرفه هزینه های پستی خود را بین ۴۰ تا هزار درصد افزایش داد!

به گزارش خبرگزاری حکومتی مهر در تبریز، تعرفه خدمات جدید پستی اعم از هزینه تمبر، توزیع نشریات و ... با افزایش چشم گیر مواجه شده و موجب ایجاد مشکلات عدیده ای برای استفاده کنندگان از این خدمات شده است. این در حالی است که کارشناسان این شرکت از وجود چنین تغییری بی خبر بوده و اتفاقی بودن آن را به عنوان شوک قوی بر پیکره پست می دانند.

در این بین بخش هایی مانند مطبوعات نیز که به عنوان یک مؤسسه خصوصی اقدام به اطلاع رسانی در میان مردم و سازمان ها می پردازند از حباب افزایش قیمت خدمات پستی در امان نماندند.

به این اساس، قیمت هزینه های پستی ارسال مطبوعات محلی در آذربایجان شرقی با افزایشی هزار و ۱۰۰ درصدی تعرفه خدمات روبرو شدند به طوری که مبلغ ۱۰۰ ریال به ازای هر روزنامه به هزار و ۱۰۰ ریال افزایش یافته است.

افزایش این چنینی قیمت های خدمات پستی آن هم به یک باره همه مراجعان به چنین خدماتی را با مشکلات فراوانی مواجه خواهد کرد و در این میان مؤسسات مطبوعاتی خصوصی لطامات جبران ناپذیری را متحمل خواهند شد، مؤسساتی که بدون اتکاء به درآمدهای دولتی به هزاران زحمت سرپا هستند و با چنین افزایش قیمت هائی مانند شان در هاله ای از ابهام خواهد بود.

سرعت تصویب ابلاغ و اجرای نرخ خدمات جدید پستی آن چنان بوده است که خبر این موضوع در خبرگزاری ها و پایگاه های خبری هنوز فرصت نشر کامل نیافته است و تنها در پورتال «دفاتر پیشخوان خدمات پستی و بخش عمومی و غیردولتی» می توان «خبر نرخ خدمات پستی برای سال ۹۰ ابلاغ شد» را مشاهده کرد.

اکنون اداره پست استان که با ابلاغ سراسری اقدام به این افزایش نرخ خدمات کرده است را می توان رکورد دار افزایش قیمت ها بعد از هدف مندی یارانه دانست به هر حال این افزایش قیمت سرسام آور برای مطبوعات محلی استان که مشتری هر روزه آن نیز به شمار می آیند تا حد فاجعه قلمداد می شود!

نگرانی نمایندگان مجلس حکومت اسلامی از عدم پرداخت قبوض گاز و برق و آب

افزایش سرسام آور و بی سابقه بهای برق و گاز و مقاومت مردمی در عدم پرداخت قبوض آن ها، نمایندگان مجلس را نیز نگران کرده است.

سیدناصر موسوی لارکانی نماینده فلاورجان، طی تذکری در جلسه روز یکشنبه ۴ اردیبهشت ۹۰ مجلس، با انتقاد از افزایش قیمت بهای گاز برای مصارف خانگی از نارضایتی مردم خبر داد و گفت: «قبض گاز ۱۶ هزار تومانی یک باره شده است ۸۰ هزار تومان! مردم از کجا پول بیاورند و این قبض ها را پرداخت کنند؟»

نادر قاضی پور نماینده ارومیه نیز در تذکر دیگری با اعتراض به وزیر نفت گفت: «ما نگفتیم یه شبه قیمت گاز خانگی را ۱۰-۲۰ برابر کنید! چطور یک شبه قبض گاز شده ۲۰۰ هزار تومان؟ این کجای قانون هدف مندکردن یارانه ها آمده بود؟»

او، با بیان این که پرداخت قبوض ۲۰۰ هزار تا ۲ میلیون تومانی برای مردمی که به نان شب محتاج هستند، امکان پذیر نیست، تأکید کرد: «این قانون باید طبق مصوبه مجلس و کمیسیون هدف مندی یارانه ها اجراء شود.»

تذکر بعدی را جهانبخش امینی، نماینده کرمانشاه، مطرح کرد. او، با اشاره به این که قبض گاز یک کشاورز برای دو ماه، یک میلیون و ۸۰۰ هزار تومان آمده است، خواستار توجه وزیر کشاورزی به این مسأله شد و گفت: «کاری نکنیم که کشاورزی برای کشاورزان منفعتی نداشته باشد و از این کار منصرف شوند.»

غلامرضا اسداللهی، نماینده تربت جام و تایباد هم در تذکر دیگری خواستار توجه وزرای بازرگانی و جهاد کشاورزی به اوضاع و احوال دامداران شد و گفت: «واحدهای دامداری به خاطر گرانی خوراک دام و قیمت پائین هر کیلوگرم شیر در حال تعطیل شدن هستند. هم اکنون هر کیلوگرم خوراک دام ۴۲۰ تومان به فروش می رسد، ولی هر لیتر شیر ۳۷۰ تومان خریداری می شود.»

مدتی است که در برخی از شهرهای ایران، جنبش عدم پرداخت قبوض آب و برق و گاز شروع شده است. اگر دولت در این مورد عقب نشینی نکند و به خواست مردم گردن نگذارد بی شک عدم پرداخت این قبوض، به یک جنبش سراسری تبدیل خواهد شد.

حداقل دست مزد سال ۹۰

حداقل حقوق کارگران در سال ۹۰ در شرایطی ۹ درصد افزایش یافت که نرخ تورم به اساس آمارهای رسمی در بهمن ماه، ۱۱/۶ درصد بوده است. در حالی که تورم واقعی در ایران، بیش از ۳۰ درصد بوده است.

شورای عالی کار، حداقل دست مزد کارگران در سال ۱۳۹۰ را ۳۰۳ هزار و ۴۸ تومان تعیین کرده است. این در حالی است که حداقل هزینه زندگی و معاش یک خانواده چهار نفره در تهران یک میلیون تومان و در شهرستان ها هشتصد هزار تومان اعلام شده است.

ماده ۴۱ قانون کار، مقرر می کند که حداقل دست مزد کارگران بر پایه نرخ تورم اعلام شده توسط بانک مرکزی و تأمین معیشت یک خانوار ۴ نفره استوار باشد. در حالی که تعیین سطح حداقل دستمزدهای سال ۹۰، پائینتر از نرخ تورم اعلام شده توسط بانک مرکزی حکومت بوده است. بانک مرکزی، همواره نرخ تورم را بسیار پائینتر از نرخ تورم واقعی اعلام می کند.

کارگران با وجود دستمزدهای نازل، تنها برای ادامه زندگی و از بیم اخراج و قطع همان مستمری ناچیز، اجباراً به کار و زندگی مشقت بار ادامه می دهند.

غلامرضا خادمی زاده، رئیس کانون عالی انجمن های صنفی کارگری، سال گذشته اقرار کرده بود که ۴۳ درصد کارگران در ایران، زیر خط فقر زندگی می کنند.

در همین حال، بحث تعیین حداقل دست مزد ماهانه کارگران در حالی مطرح شده است که به گفته فتح الله بیات، رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی، بیش از ۸۰ درصد از هفت میلیون و ۵۰۰ هزار کارگر ایرانی، قراردادی هستند. به عبارت دیگر، این گروه بزرگ از کارگران حتی از حداقل دست مزد ماهانه ۳۰۳ هزار تومانی برخوردار نیستند.

بی کاری در کشور

سال ۸۹ با اعتراض و اعتصاب های کارگری به پایان رسید و سال ۹۰ نیز با اعتصاب و اعتراض کارگران و افزایش سرسام آور قیمت کالاهای ضروری مردم و ورشکستگی هر چه بیشتر صنایع و بی کاری آغاز شد. آسیب های اجتماعی به حد بحرانی رسیده است و کمتر خانواده ای را در ایران می توان سراغ داشت که عضوی از آن، دچار بحران های اجتماعی نباشد. ریشه همه بحران های اجتماعی نظیر فرار از خانه، اعتیاد، تن فروشی، بزهکاری، افسردگی و خودکشی و غیره همگی ریشه در بی کاری و فقر و هم چنین عدم آزادی های سیاسی و اجتماعی دارند.

بی کاری در جامعه ایران به حدی گسترده است که با وجود انکار دولت، برخی از مقامات و مسئولین حکومتی نسبت به آن اقرار می کنند و حتی دولت را نیز به دلیل اعلام آمارهای نادرست به خصوص در زمینه بی کاری و اشتغال مورد انتقاد قرار می دهند. برای مثال، عبدالرضا ترابی، عضو کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی، هفته گذشته، «نرخ واقعی بی کاری در ایران را بالای ۳۰ درصد» اعلام کرد. او، با اعلام این مطلب افزود که «مهمترین چالشی که اکنون کشور را تهدید می کند نرخ بالای بی کاری است.»

در این خصوص نیز حسن روحانی، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام، گفته است: «تعداد بی کاران خیلی زیاد است» و نرخ بی کاری در میان جوانان را در حدود ۳۰ درصد دانسته است.

اظهارات این عضو کمیسیون اقتصادی مجلس و عضو تشخیص مصلحت نظام در مورد نرخ بالای ۳۰ درصدی بی کاری در ایران، در حالی بیان می شود که مسؤولان وزارت کار میزان بی کاری را حدود ۱۰ درصد اعلام می کنند.

با توجه به این که وزیر کار و امور اجتماعی دولت احمدی نژاد تاکنون جمعیت فعال ایران را حدود ۲۵ میلیون نفر ذکر کرده است، نرخ ۳۰ درصدی بی کاری به معنی وجود دست کم ۷/۵ میلیون نفر بی کار در کشور است. محمود احمدی نژاد که وقت و بی وقت ایران را امن ترین و آزادترین کشور جهان معرفی می کند و تمام مشکلات جامعه ایران را حل کرده و همواره تأکید دارد که «ما طرح های بزرگ جهانی برای رهایی بشریت؟!»، داریم، تعداد بی کاران کشور را ۲/۵ میلیون نفر ذکر کرده است که با این حساب به گفته او، نرخ بی کاری در ایران در حدود ۹/۷۵ درصد است.

احمدی نژاد، تاکنون بارها گفته است که نرخ بی کاری را تا دو سال دیگر یا تا پایان دوره ریاست جمهوری اش، به صفر کاهش خواهد رساند؛ وعده ای که هیچ کس آن را جدی نمی گیرد.

از سوی دیگر تاکنون دولت احمدی نژاد، در مورد تعریف «بی کاری» در ایران و نرخ واقعی بی کاری در کشور، نه تنها اطلاعات و آمار موثق و مشخصی منتشر نکرده است، بلکه در اظهارنظرهای خود نیز آمارها را از جمله آمار بی کاری و اشتغال را وارونه کرده و آن ها را به حداقل رسانده است به طوری که صدای خودی هایشان نیز از این همه دروغ درآمده است.

یکی از نکات مهمی که دولت احمدی نژاد، رقم بی کاران را کاهش می دهد، تغییر «تعریف شاغل» است که بر اساس آن، هر فردی که حتی یک ساعت در هفته کار کرده باشد، شاغل به حساب می آید؟! به اساس این تغییر، حتی سربازان، دانش جویان، دانش آموزان و زنان خانه دار نیز شاغل ارزیابی می شوند.

بناء به آمار منتشر شده از سوی صندوق بین المللی پول در اواسط فروردین ۹۰، رشد اقتصادی ایران در سال ۲۰۱۱ میلادی به صفر خواهد رسید. به اساس همین آمار، رشد اقتصاد ایران پائینتر از بیست کشور افریقای شمالی و خاورمیانه قرار خواهد گرفت. دولت احمد نژاد، هم چون همیشه این آمار را رد کرده و ادعا نموده است با یک جهش اقتصادی، دو و نیم میلیون شغل ایجاد خواهند کرد.

احمد توکلی، رئیس مرکز پژوهش های مجلس نیز با انتشار نامه ای سرگشاده با استناد به آمار صندوق بین المللی پول، رابطه تولید ناخالص داخلی و میزان بی کاری، و هم چنین آمار گمرکات و افزایش چک های برگشتی، محمود احمدی نژاد و دولتش را متهم کرده است که آمار خلاف واقع در زمینه بی کاری و نرخ رشد به مردم می دهد.

رئیس مرکز پژوهش های مجلس، با اشاره به خودداری مرکز آمار ایران از ارائه نرخ رشد تولید ناخالص ملی و نرخ بی کاری، تصریح می کند: «بانک مرکزی نیز آخرین رقمی که از نرخ رشد ارائه کرده مربوط به نیمه دوم سال ۱۳۸۷ است. نزدیک به سه سال است که ارقام مذکور که کلیدی ترین اطلاعات اقتصادی است ارایه نمی گردد.

هر دو نهاد مذکور نرخ بی کاری را نیز از بهار ۸۹ به بعد ارائه نکرده اند.»

احمد توکلی، با بیان این که در فضائی که این دو مرکز از ارائه آمارهای اقتصادی خودداری می کنند برخی از مقام های دولتی «با ارائه ارقام بی اساس وضع موجود را موفق جلوه» می دهند

رئیس مرکز پژوهش های مجلس، در ادامه به ارقامی که از سوی رئیس دولت و معاونش در مورد ایجاد یک میلیون و ۶۰۰ هزار شغل در سال ۸۹ و وعده ایجاد دو میلیون و ۵۰۰ هزار شغل در سال ۹۰ اشاره کرد و آن را با توجه به داده های موجود نادرست دانست.

در اسفند ماه [حوت] سال ۱۳۸۹ محمود احمدی نژاد گفته بود «عده زیادی» ایجاد یک ملیون و ۶۰۰ هزار شغل را «غیرقابل باور و محال می داند در حالی که با همت دولت این میزان اشتغال شکل گرفته و اسناد آن موجود است.» احمد توکلی، با ارائه چند دلیل و نشانه و با استناد به آمار صندوق بین المللی پول و آمارهای موجود در کشور می گوید نرخ رشد اقتصادی و نرخ بی کاری در کشور غیر از آن چیزی است که مسؤولان دولتی بر آن اصرار دارند

به گفته رئیس مرکز پژوهش های مجلس، به نظر می رسد چون روند نرخ رشد تولید ناخالص داخلی از پائیز ۱۳۸۶ به بعد نزولی بوده، بانک مرکزی از انتشار ارقام رشد، منع شده باشد و از این جا نتیجه می گیرد که رشد نزولی اقتصادی، افزایش نرخ بی کاری را به همراه دارد که آن هم از سوی مرکز آمار و بانک مرکزی اعلام نمی شود

او، خطاب به نمایندگان تصریح می کند: «از نرخ رشد سال های ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۱ (تقریباً متناظر با سال های ۱۳۸۶-۱۳۹۰) طبق گزارش این صندوق، طی سال های ۲۰۱۰-۲۰۰۷ نرخ رشد نزولی بوده و از ۷/۸ درصد در سال ۲۰۰۷ به یک درصد در سال ۲۰۱۰ کاهش یافته و پیش بینی این نهاد بین المللی برای نرخ رشد سال ۲۰۱۱ کمی کم تر از صفر است (۰.۳۳- درصد).»

به گفته احمد توکلی، در حالی که در سال های نخست دولت اول محمود احمدی نژاد، با رشد اقتصاد ۷ درصد، نزدیک به ۷۶۵ هزار شغل ایجاد شده بود، چگونه می توان با رشد یک درصدی یک ملیون و ۶۰۰ هزار شغل در سال ۸۹ ایجاد شده باشد.

توکلی، با یادآوری خودداری مرکز آمار از ارائه نرخ بی کاری، می گوید ظاهراً با دستور مقام های مافوق این مرکز از ارائه آمار خودداری می کند. آخرین نرخ بی کاری مرکز آمار ایران مربوط به فصل بهار ۱۳۸۹ بود که طی آن ۱۴/۶ درصد در ایران بی کار اعلام شدند

رئیس مرکز پژوهش های مجلس، با ارائه مقایسه آمار بی کاری بهار ۸۶ تا بهار ۸۹ تأکید می کند که این ارقام، با کاهش رشد ناخالص ملی هم خوانی دارد و آمارهای رئیس جمهور درست نیست. به گفته توکلی، «مشاهدات میدانی» نیز حکایت از این دارد که در وضعیت اشتغال در ایران بهبودی حاصل نشده است.

او، یادآور می شود از آن جا که ایران عضو صندوق بین المللی پول است، ملزم به ارائه آمار به این نهاد بین المللی است و کارشناسان این صندوق آمارهای خود را از مسؤولان ایرانی دریافت می کنند و بنابراین آمار ارائه شده از سوی این نهاد در واقع مورد تأیید مسؤولان ایرانی است اما به مردم اعلام نمی شود.

ورشکستگی واحدهای تولیدی و عدم پرداخت دست مزد کارگران و اخراج آنان

هشدار درباره تعطیلی واحدهای تولیدی، حتی از درون مجلس هم شنیده می شود. به گفته قدرت الله علیخانی، روز شنبه ۲۷ فروردین ماه، در گفت و گو با خبرگزاری ایلنا، گفت که «اگر دولت در مورد تعدیل قیمت های حامل های انرژی در بخش تولید و کشاورزی اقدام عاجل و جدی انجام ندهد، بسیاری از صنایع کشور تعطیل و کشاورزان بسیاری هم بی کار خواهند شد.»

بسیاری از کارخانه ها و کارگاه ها به دلیل پیامدهای ناشی از تحریم اقتصادی و حذف سوبسیدهای دولتی، در آستانه تعطیلی قرار دارند و بی کاری کارگران آن ها را تهدید می کند.

آمارهای رسمی تعطیلی ۲۰۰ واحد کوچک و بزرگ تولیدی فقط در ماه های اخیر حکایت دارند. بسیاری از کارگران، به دلیل بازار بحرانی کار مجبور شده اند که قراردادهای سفیدی را امضاء کنند که دست مزد، حق بیمه و حق سنوات آن ها را روشن نمی کند. در این میان، شرکت های پیمان کاری به وجود آمده اند که کارگر اجاره می دهند و ۵۰ درصد حقوق او را به عنوان کمیسیون برای خود بر می دارند.

علی اکبر اولیاء، نماینده یزد در مجلس گفته است که به خاطر سیاست های غلط دولت در بخش کشاورزی و دامداری سال گذشته ۷۰ درصد دامپروری های استان یزد تعطیل شدند و ۳۰ درصد بقیه هم امسال در شرف تعطیلی هستند. او گفته است که استان یزد در تولید گوشت قرمز نمونه بوده است اما برنامه ریزی های دولت و واردات بی رویه گوشت موجب تعطیلی پرواربندی ها و دامپروری کشور شده است.

رئیس پیشین کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان قزوین، با اعلام این که واحدهای مشکل دار در استان قزوین روز به روز اضافه می شود و در حال حاضر حدود ۱۰۰ واحد مشکل دار در استان قزوین داریم، گفت: ۲۰ واحد مرغداری هم تعطیل شده است، که برخی دلیل تعطیلی این مرغداری ها را شیوع بیماری آنفلوآنزا پرندگان اعلام کردند، ولی با توجه به این که سال های گذشته هم آنفلوآنزا داشته ایم اما منجر به این تعطیلی ها نشده، آن چه ما رسیده ایم این است که واردات مرغ، باعث تعطیلی واحدهای مرغداری و در نتیجه بی کار حدود ۲ هزار نفر شده است.

کریمی، با بیان این که در این ۱۰۰ واحد مشکل دار و بحرانی، کارگران از دو ماه تا ۴۰ ماه حقوق نگرفته اند، تصریح کرد: از دیدگاه ما در واحد صنعتی که کارگران آن دو تا سه ماه حقوق نگرفته باشد آن واحد بحرانی است که ۴۰ واحد استان قزوین بحرانی است.

او، با اشاره به این که برخی از واحدها تولیدی در استان قزوین تا سوم اردیبهشت ماه ۹۰ تعطیل هستند، افزود: به عنوان مثال شرکت لوازم خانگی پارس با ۷۰۰ تا ۸۰۰ کارگر رسمی و ۴۰۰ تا ۵۰۰ اشتغال غیرمستقیم از واحدهای مشکل دار است و یا در تاز، مهرام و اشکان چینی کارگران قرارداد موقت را پایان قرارداد زده اند.

این عضو شوراهای اسلامی حکومت کار افزود، جامعه کاری کشور با اعلام این که حداقل ۲۰ هزار کارگر قزوینی در سال جدید قرارداد مجدد با آن ها منعقد نشده است، گفت: عدم فروش، مستهلك شدن دستگاه های تولیدی، سوء مدیریت و کمبود نقدینگی اصلی ترین مشکلات واحدهای بحرانی و مشکل دار استان و کشور است.

بعد از حذف یارانه ها، همه کارگران شیشه میرال اخراج شدند. کارخانه شیشه میرال، از دی ماه سال ۸۹ و به دنبال حذف یارانه ها در بخش صنعت و تولید، و ده برابر شدن قبض های گاز و برق و آب، گران شدن مواد اولیه، گران شدن هزینه حمل و نقل و اشباع بازار از جنس های خارجی که ارزان قیمت تر از قیمت تمام شده در این کارخانه می باشند، دیگر توان ادامه تولید را نداشته به صورت دسته های چند نفره کارگزارانش را اخراج کرده است و در حال حاضر تنها ۱۰ کارگر در این کارخانه باقی مانده اند. لازم به یادآوری است که کارخانه شیشه میرال، در شهرک صنعتی نزدیک بوئین زهرا بوده و شیشه های خودروها را تولید می کرد.

به گزارش خبرگزاری ایسنا، بیش از ۱۰۰ نفر از کارگران شرکت مخابراتی راه دور ایران در شیراز در اعتراض به عدم اجرای مصوبات دولت برای کمک ۱۵ میلیارد تومانی به این واحد صنعتی و پرداخت نشدن ۲۰ ماه حقوق خود راه پیمائی کردند.

راه پیمایان با شعار «زندگی، معیشت حق مسلم ماست»، «مصوبات دولت اجراء باید گردد» و «۲۰ ماه حقوق کارگر پرداخت باید گردد» خواستار تسریع در اجرای مصوبات دولت و پرداخت مطالبات معوقات کارگران شدند.

به نوشته روزنامه اعتدال، ۲۰۰ کارگر شرکت ذوب و فلزات ابهر که ۱۶ ماه است حقوق خود را دریافت نکرده اند، در تجمعی در مقابل فرمانداری ابهر، خواستار پرداخت حقوق و دو عیدی عقب افتاده خود شدند. خبرگزاری هرانا، ۴ اردیبهشت ۱۳۹۰ خبر داد که با توقف فعالیت معدن طلای آق دره تکاب و بلاتکلیفی کارگران فصلی این معدن بیش از ۳۵۰ نفر از کارگران شاغل در بخش معدن این شهرستان شغل خود را از دست داده اند که با احتساب کارگران بی کار ناشی از توقف و تعطیلی کارخانه طلای آق دره این میزان به ۵۵۰ نفر کارگر بی کار می رسد.

جمعی از کارکنان خدماتی شرکت ایرانسل، ۴ اردیبهشت ۱۳۹۰ در گفت و گو با خبرنگار ایلنا، گفتند: قرارداد کاری ما که سه ماه به سه ماه تمدید می شد در پایان ۳۱ فروردین ماه سال جاری تمدید نشد. آنان تصریح کردند: تاکنون برای هر طبقه شرکت ایرانسل دو پرسنل خدماتی وجود داشت اما گویا آقایان بنا دارند برای هر دو طبقه يك پرسنل خدماتی به کار گیرند.

این کارکنان گفتند: در بین ما حتی خانم های سرپرست خانوار نیز وجود دارد. آنان تأکید کردند: سوابق بیمه ای برخی از ما به ۶ سال می رسد بنابراین شایسته نیست شرکت ایرانسل به بهانه طرف قرارداد بودن ما با يك شرکت پیمان کاری حقوق ما را ضایع کند و باعث از دست دادن اشتغال مان شود.

جمعی از کارگران شرکت ذوب آهن اصفهان، صبح روز یکشنبه ۴ اردیبهشت ۱۳۹۰، در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق و دست مزدشان، مقابل ساختمان مجلس تجمع کردند.

ایسنا گزارش داد: تعدادی از کارگران شرکت ذوب آهن اصفهان به دلیل پرداخت نشدن حقوق و مزایای چند ماهه مقابل مجلس شورای اسلامی تجمع کرده و خواستار حل مشکلات درآمدی شان از سوی مجلس شورای اسلامی شدند.

هم چنین برخی از اعتراضات کارگران به اخراج همکاران شان و یا اعتراض به عدم پرداخت به موقع دستمزدها:

- اعتصاب ۱۰۰۰ کارگر کارخانه کاغذ پارس در فروردین ۹۰، در اعتراض به ۶۰ همکار اخراجی با سابق ۱۰ - ۱۵ ساله.

- اعتصاب و تجمع جلوی فرمانداری ۵۰۰ کارگر کارخانه فولاد میبد.

- اعتراض و بلاتکلیفی یک ساله ۳۵۰ کارگر تعطیل شده کارخانه نختاز گیلان.

- اخراج ۶۰۰۰ کارگر از ۷۰۰۰ کارگر ریسندگی کاشان در ۶ سال گذشته و ۲۸ ماه عدم پرداخت حقوق کارگران.

- خطر بی کاری ۲ میلیون قالی باف کشور که بیش تر آنان زنان و کودکان هستند.

- عدم پرداخت ۶ ماه حقوق ۳۰۰ کارگر پیمانی فاز ۳ پالایشگاه آبادان و اعتراض آن ها.

- عدم پرداخت ۴ ماه حقوق ۵۰۰ کارگر کارخانه پارسیلون خرم آباد، اعتصاب آنان.

- تعطیلی ۱۸ ماهه پتروشیمی ایلام و بی تکلیفی کارگران.

- اعتصاب و راه پیمائی ۴۵۰ کارگر آونگان و واگن پارس اراک به دلیل عدم پرداخت